

Vzkazu?

Co na něm bylo zvláštního?

Nemini dixeris. Nikomu to neříkej.

Zamyslel jsem se nad tím. Šlo o varování. Dvě slova, zapsaná jako jedno. Latinsky.

Latinsky?

Mistr Benedikt, lékárník. Latina jako jazyk lékárníků.

Tajemství uvnitř jiných tajemství. Šifry uvnitř šifer.

Nebyla ta šifra taky latinsky?

Zamračil jsem se. Tom už se mě na to ptal a já jsem odpověděl, že nemůže být latinsky, protože latinská abeceda má jenom třia-
dvacet písmen. Není v ní J, protože se místo něj používá I. A není v ní U, místo něhož se používá V. Ani W. Takže JULIUS CAESAR by se zapsalo jako IVLIVS CAESAR. Žádné J.

Ztuhl jsem.

Chyba. Dopustil jsem se chyby.

Žádné J. Protože není v latinské abecedě.

Přeložil jsem vzkaz, jako kdyby šlo o angličtinu, ale pokud byl latinsky, řešení bylo od začátku špatně. S jinou abecedou bychom dostali jiná písmena.

Popadl jsem brk z Oswynova stolu a zapsal jsem šifru. Začal jsem s číslem 08 pro písmeno M, ale tentokrát jsem pokračoval latinskou abecedou.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M
20	21	22	23	01	02	03	04	05	06	07	08
N	O	P	Q	R	S	T	V	X	Y	Z	
09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	

Začal jsem s novým překladem. Po pěti písmenech se mi roz-
třásly prsty. Musel jsem si je přidržet levou rukou.

Získal jsem nový vzkaz a zíral na něj.

ISAACCLAVEMHABET

Tom měl pravdu. Skutečně to bylo latinsky.

Stálo tu: *Isaac clavem habet.*

Isaac má klíč.

